

Reactie op voorgenomen wijziging Bbz

1. De aanvraagmogelijkheid voor Bbz-bijstandsverlening aan ondernemers in de binnenvaart

Gezien de beperkte omvang van aanvragen van deze groep lijkt een logischer gedachte deze bij minder dan negen gemeenten te concentreren in plaats van deze over alle gemeenten te verdelen. Verder lijkt de PW-regel dat bijstand wordt verleend door de gemeente waar men feitelijk verblijf houdt juist voor deze groep lastig is.

2. Het afschaffen van de ouderenregeling

Met de Bbz-ouderenregeling wordt een oplossing geboden voor een bijzondere groep zelfstandigen. Het gaat om mensen die een groot deel van hun leven zelfstandig ondernemer zijn, nog wel de boterham, maar niet meer het beleg verdienen en nog een beperkt aantal jaren te gaan hebben tot hun AOW.

Bij een oudere zelfstandige die een beroep doet op de regeling gaat het vaak om een situatie waarin het inkomen al langer onder het bijstandsniveau is. De eerste schulden zijn ontstaan en geven extra druk en kosten en de kracht ontbreekt om extra inspanningen te leveren of het bedrijf te moderniseren om nog een toereikend inkomen te realiseren. Er kan niet meer geconcurrereerd worden in de branche en soms er is sprake van beperking door bijvoorbeeld ziekte.

In de afgelopen jaren hebben wij in onze gemeente een aantal zelfstandigen met deze regeling een constructieve oplossing kunnen bieden. Een oplossing voor de schulden – soms via sanering – en een kleine aanvulling op de inkomsten zorgt er dan voor dat deze mensen kunnen blijven ondernemen. In een enkel geval is een faillissement voorkomen.

Het alternatief, gedwongen stoppen en een beroep doen op de IOAZ, is veel slechter. Het inkomen dat nog wordt verdiend met het eigen bedrijf valt dan weg en er is een volledige uitkering nodig. Er ontstaat geen kansrijkere situatie op inkomen wanneer er een IOAZ-uitkering met sollicitatieverplichting van toepassing is. In combinatie met schulden komt daar nog een jaren durend schuldhelpverleningstraject bij.

Een van de argumenten om de regeling af te schaffen is dat het niet meer past om te denken dat een oudere zelfstandige na bedrijfsbeëindiging niet meer zou kunnen omschakelen naar ander werk. Hierbij wordt een vergelijking gemaakt met andere vangnetregelingen.

Kijken we echter naar andere werkende ouderen, namelijk die in loondienst, dan zijn daar allerlei maatregelen onder de term seniorenbeleid. Daaruit blijkt dat de groep werkende ouderen maatwerk nodig heeft. In een tijd waarin langer doorwerken het motto is, is de Bbz-ouderenregeling juist een prachtige regeling, die past bij de ontwikkelingen.

Als de ouderenregeling wegvalt kan het zijn dat de oudere zelfstandige genoodzaakt is pensioenverzekeringen af te kopen als hij wil blijven ondernemen. Dat leidt weer tot een

slechtere inkomenssituatie na pensionering met als mogelijk gevolg een groter beroep op de bijzondere bijstand.

Is hij genoodzaakt te stoppen dan is de verwachting dat een groter beroep op uitkering en schuldhelpverlening aan de orde zal zijn.

3. Het vervallen van het keuzejaar

Voorgesteld wordt bij verstrekking van bedrijfskapitaal de keuzemogelijkheid voor de om-niet berekening te laten vervallen. Dat zou beter passen bij het uitgangspunt voor de Participatiewet dat geen bijstand met terugwerkende kracht wordt verleend.

Deze keuzemogelijkheid vloeit echter logischerwijze voort uit de wijze waarop het inkomen en de verslaglegging daarvan bij de zelfstandige tot stand komt. Waar bij de "gewone" PW-ersprake is van inkomstenkort, dan blijkt dit direct. Er is een rechtstreeks verband tussen gewerkte uren en inkomen.

Bij de zelfstandige is het inkomen doorgaans pas achteraf werkelijk bekend, wanneer de jaarstukken klaar zijn. Daarnaast past het niet bij het zelfstandig ondernemerschap om bij het eerste teken van vermindering van inkomen aan de bel te trekken. Voorop staat immers de eigen verantwoordelijkheid. Kostenbeheersing en inspanningen om de omzet te verhogen komen eerst.

Tot slot is daar nog de voorliggende voorziening om een financieel probleem op te lossen: de bank. Pas wanneer een banklening niet mogelijk is komt de gemeente in beeld. Een zelfstandige zal zich daardoor doorgaans pas melden in het jaar volgend op dat waarin het probleem is ontstaan. De bestaande keuzejaar-regel sluit daar juist uitstekend op aan.

In de crisisjaren die achter ons liggen zijn het vaak de zelfstandigen geweest die grote klappen hebben opgevangen. Zij hebben veelal hun reserves moeten aanspreken om zich pas te kunnen melden voor hulp als de bodem daadwerkelijk bereikt was.

Het lijkt onlogisch om een regel die juist recht doet aan de bijzondere positie van zelfstandigen af te schaffen om een regel die daar niet bij past leidend te verklaren.